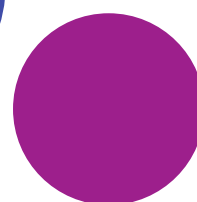
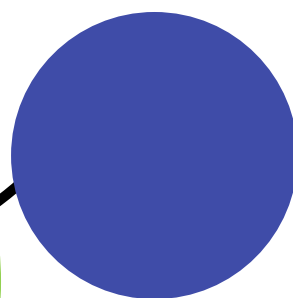

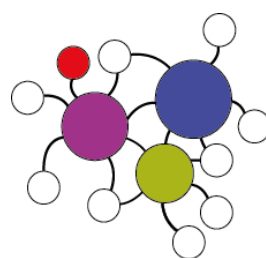
Korte Verhalen Club

(is er een) Einde

September 2025

www.welzijnbergen.nl

**Stichting
Welzijn
Bergen**

Spelregels

Om de 4 weken (met uitzondering van een zomerstop) krijg je een onderwerp waarover je een kort verhaal of een mooie herinnering schrijft, dit mag ook in dichtvorm of met een mooie tekening. Illustraties bij de teksten zijn altijd welkom.

We denken aan minimaal een A5 (350 woorden), maximaal een A4 (700 woorden). Aanleveren kan digitaal, per post of je kunt het afgeven bij een van de wijksteunpunten. Zie de adressen op de achterpagina.

Je mag zelf weten of je een verhaal anoniem of met naam inlevert.

Hoe meer deelnemers, des te meer verhalen. Met elkaar maken we een bundel vol leesplezier met mooie, lieve en warme verhalen. We zullen de bundels ook in de verzorgingshuizen en bibliotheken in onze gemeente verspreiden.

De bundels worden digitaal toegestuurd.
Hier zijn geen kosten aan verbonden.

De bundels kunnen ook tegen een kleine vergoeding (€3,00) opgehaald worden bij de Wijksteunpunten.

Voorwoord

Een onderwerp waar talrijke boeken over zijn geschreven en waar allerlei stromingen in het geloof uitgebreid kond' van doen.

Ik ben, met een aantal schrijvers in deze uitgave, van mening dat er géén hiernamaals is. Niet in een geloof opgevoed en nooit zelf de overtuiging gevonden om lid te worden van enig genootschap in die sfeer.

Recent een artikel in de Volkskrant waaruit blijkt dat de 'ontkerkelijking' wereldwijd toeneemt, in alle geloven.

Ik zou er voorstander van zijn als op de middelbare school onderwijs in álle geloven zou worden verzorgd, waarbij jongeren niet voor een x-leeftijd (21?) een geloof kiezen. Ik maak me sterk dat die ontkerkelijking dan nóg sterker zou groeien. Waarmee maar gezegd wil zijn dat de 'dwang' die nu in de opvoeding zit (je volgt je ouders in een bepaald geloof) ervoor zorgt dat er nu nog zoveel mensen geloven.

Dat het hiernamaals een 'beloning' zou zijn voor hen die zich hebben gehouden aan de voorschriften en geboden die bij een geloof horen lijkt me ook niet zuiver. Als je je leven leeft op een manier waarbij je je aan die voorschriften en geboden houdt zónder een geloof te kiezen, dan zou die beloning voor jou niet gelden?

Dat gezegd hebbend: ik hielp Maartje Lute in de beginperiode van haar boeiende blad over de ervaringen van mensen die een kind, een broer/zus, een ouder, andere familie, een vriend(in) verloren en daar op bijzondere wijze tóch contact mee hadden/hebben. Direct of via een ander. Mij staat een verhaal bij van een lerares die over een overleden leerling schreef en daar voorvallen en teksten in opnam waar ze geen kennis van kon hebben. Zij had contact met hem.

Zij heeft inmiddels een website: **maartjelute.com**.

Het is een meer dan interessant onderwerp waarbij ik, verder geen 'kenner' van Shakespeare, tóch altijd denk aan: "Er is meer tussen hemel en op aarde dan waarvan uw wijsheid droomt, mijn beste Horatio" (Hamlet).

Ronald Jelsma

Inhoud

Ellen Swanenburg de Veye	5
Walter van Gelderen	7
Cootje Bronner	9
Anneke Kettenes	11
Gea van Zadelhoff	14
Gerda Andriesma	16
Ab Helsloot	18
Sandra Schaaper	20
Fred Steinkühler	22

Het einde / Is er een einde?

Ik heb niet veel met geloof. Ik geloof niet in Jezus Christus als de zoon van God en zijnde de verlosser, of in Allah en Mohammed als zijn profeet, of dat er één God is en het volgen van de Thora of een van die andere vele geloven die er op de wereld zijn. Er zijn duizenden soorten geloven, zegt Google, en 'God' Google moet het wel weten, toch? En waarom zou de ene God meer recht hebben dan een ander, meer aanbeden worden? Meer volgers hebben? Is de PR van sommige goden niet 2025? En ik snap dat mensen zich veilig kunnen voelen met een geloof, met hun geloof. Maar daar hoeft je toch geen ruzie om te maken? Oorlog over te voeren? Kerken in de fik te steken? Roven, verkrachten, moorden in de naam van je geloof? Waar blijf je dan met 'heb uw naasten lief'?

Vroeger geloofde ik in Sinterklaas, die heeft echt bestaan, zo ook Jezus, maar ze leven niet meer. Wat is dan de waarde van zo iemand, ben je dan net als Sinterklaas een mythe geworden? Bijvoorbeeld kerst of pasen, heidense feesten die de katholieke kerk omvormden voor eigen gebruik, heel slim. Maar waar geloof je dan in en wat vier je dan?

De vraag is: is er meer tussen hemel en aarde? Hoe je het ook wilt noemen. Ik geloof namelijk dat toeval niet bestaat, dat dingen gebeuren die moeten, dat er mensen op je pad komen met een reden. Maar ook, dat je leven een feest is waarbij je zelf de slingers moet ophangen, de uitnodigingen moet versturen, de taart zélf moet bakken en moet dansen tot je niet meer kán.

Ken je dat gevoel? Het gevoel dat je ergens al een keer bent geweest, dat het je heel bekend voorkomt, maar dat dat in werkelijkheid niet zo is. Dat is onverklaarbaar, maar het ís er wel. Van de week zat ik op Instagram filmpjes te kijken, de dag daarvoor was ik op zoek naar het boekje van mijn wasmachine. In welk vakje moest ook alweer de wasverzachter? Boekje niet zo snel kunnen vinden, maar de volgende dag een filmpje met uitleg van welk middel je in welk vakjes moest doen! Toeval?

In de jaren 70/80, nog met analoge telefoon, is het mij meer dan 10x voorgekomen dat ik een vriend wilde bellen en dat ik dan die vriend aan de telefoon had zonder het nummer te draaien, en hij/zij ook niet.

En hoe vaak dingen gaan: ik denk al dagen, ik moet Piet bellen, maar dan roept mijn moeder dat ik moet tafeldekken of zo en bel je weer niet en de dag daarna denk je weer: ik moet Piet bellen, maar ook je haar wassen en ga zo maar door. En uiteindelijk bel je Piet, nou ja, je hebt de hoorn in de hand en je hoort geen kiestoon. Dat is raar. Dus roep je: Hallo! en Piet roept terug: Hallo! En je hebt elkaar aan de telefoon zonder ook maar iets gedaan te hebben! Verklaar dat maar eens aan mij!

Maar ging deze vraag wel over geloof?
Het thema was: 'het einde / is er een einde?'

Misschien kunnen jullie het wel raden, dat ik van de zweverige kant ben en dat ik geloof in leven na de dood en dat je dus meerdere levens kan of mag hebben. Dat spoken bestaan of geesten of hoe je dat onverklaarbaar wilt noemen. Ik moest laatst om 4 uur 's nachts naar de wc en in de gang van mijn appartement rook ik sigarettenlucht. Nou rook ik al een tijdje niet meer en al mijn burens roken ook niet, maar ik heb wel verschillende mensen aan gene zijde die wel rookten. Dus tja, zeg het maar!

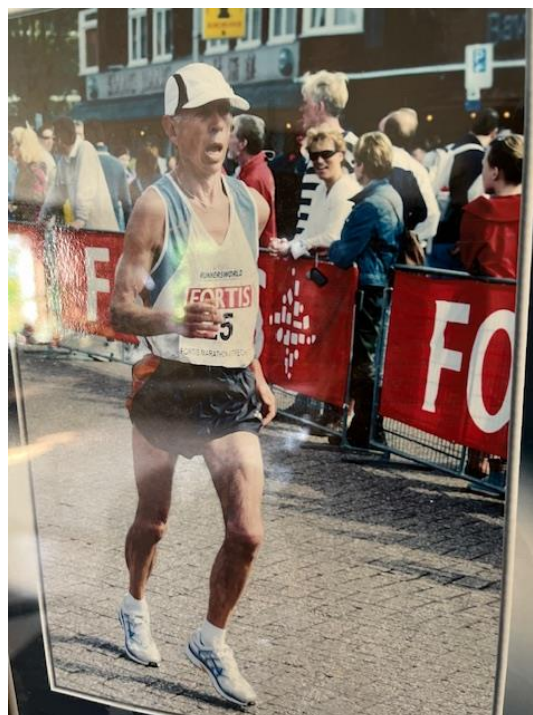
Liefs,

Ellen Swanenburg de Veye

Aan alles komt een eind!

Vaak gebruik ik deze tegeltjeswijsheid. Bijvoorbeeld als een kennis van mij klaagt over allerlei pijntjes en zorgen die hem of haar uit de slaap houden. De reacties zijn verschillend en zeggen meestal veel over de relatie die wij hebben. Voor de hand liggend is de reactie van teleurstelling, niet serieus genomen, niet gehoord worden. Als ik deze reacties zie of meen te zien zeg ik: 'Sorry'. Ik was dan niet in de juiste stemming om te luisteren en gebruikte de term als goedkope troost.

De uitdrukking 'Aan alles komt een eind' heb ik ook heel vaak mijzelf voorgehouden. Hardlopen is mijn passie en ik loop prestatief sinds mijn 60e veel wedstrijden van verschillende afstanden. Mijn debuut op de hele marathon (42,2 km) in de categorie M-65, was zwaar. Ik had hoog ingezet: doel 3 uur en 15 minuten. De weersomstandigheden waren niet fijn, regen en wind, ik had slecht geslapen, maakte mij druk om alles wat ik toch niet in de hand had. Lee Towers zwaaide mij en duizenden andere lopers uit met 'You never walk alone!' Men zegt vaak dat de marathon maar 7 km duurt. Van de 35e tot de 42e. Het is dan op, bij mij en bij heel veel anderen. Op dat punt van het parcours stond op een heuveltje een reusachtige rubberen hamer in de wind heen en weer te zwaaien als teken dat je hier 'de man met de hamer' kunt tegenkomen. En dat was het geval bij mij.

Er was verval in de tijden per km, de tijd van 3:15 kon ik wel vergeten. Dat doel zette ik dan ook uit mijn hoofd. Ik ging visualiseren over hoe het einde, dat toch al dichtbij was, eruit zou zien en vooral: zou voelen. Blij, trots, erg moe, maar tevreden. Uitslag: 3:27, 3e in de categorie M-65.

‘Aan alles komt een eind’, dus ook aan ieders leven. Er zijn heel veel opvattingen over de dood. Recent heb ik het boek van Fokke Obbema ‘De zin van het leven’ weer gelezen, een neerslag van 40 interviews met verschillende, zeer uiteenlopende, mensen. De dood komt in alle gesprekken aan bod. Het was boeiend voor mij om al die verschillende uitspraken te lezen en mij af te vragen waar ik sta. Ik moest even lachen om de zorgeloze houding van één van hen die zich thuis voelde bij “Als wij er zijn is de dood er niet en als de dood er is, zijn wij er niet” De vraag “Koesteren wij de illusie van eeuwig leven en plaatsen we ons met de rug naar onze sterfelijkheid, of horen wij ons juist vertrouwd te maken met de dood?” komt veel terug in de gesprekken. Ook hierbij een uitspraak die in verschillende vormen te lezen is: “Zolang je de dood nog wegdrukt, omarm je het leven niet”.

Ik ben er nog niet uit. De dood wegdrukken, negeren, doe ik niet. Maar ik wil er ook niet veel mee bezig zijn. “Komt tijd, komt raad”, zo iets. Freek de Jonge heeft lang geleden een lied geschreven over “Leven na de dood” De laatste zin van het gedicht:

“Volgens m’n vader in de hemel, is het alle dagen feest. En m’n vader kan ’t weten, want díe is er geweest.

Walter van Gelderen

Het einde

Ik moet eerlijk bekennen toen ik dit onderwerp las, dacht ik waarom over al die ellende, waar geen eind in zicht lijkt te komen, een verhaal te schrijven.

Genocide in Gaza. Ik ben een 'voorrologse' en weet wat hongersnood betekent. Oekraïne, waar voor de burgers de ene dag nog ellendiger is dan de andere, en je je afvraagt: "Komt hier ooit een einde aan?". Hongersnood en oorlogen in Afrika. Amerika, waar de democratie tot op het bot wordt uitgehold.

Wat voel ik me als individu boos en machteloos.

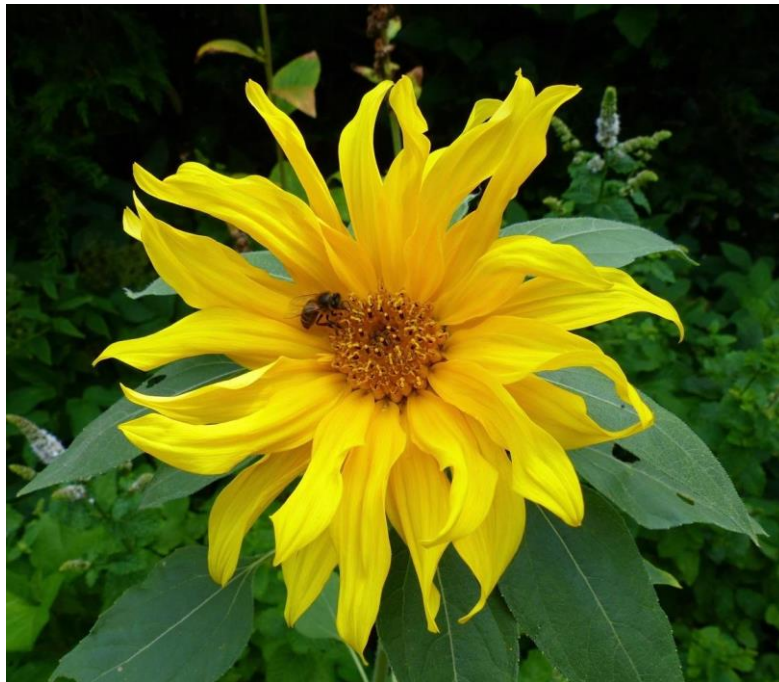
Wie moet hier niet van huilen...

Toch ben ik uiteindelijk aan dit korte verhaal begonnen.

Het woord 'einde' kan betrekking hebben op een plek, waar 'alles' ophoudt. Ik denk bijvoorbeeld aan Egmond aan Zee, waar eeuwenlang de 'wereld' ophield en overging in de zee. Ook kan het woord 'einde' een moment beschrijven dat iets ophoudt. Een beëindiging kan zowel negatief als positief zijn. Dat aan iets akeligs een einde komt, kan vreugdegevoelens oproepen.

Aan het einde van iets goeds, ook. Het einde van mijn lagere school maakte me blij. Ik ging naar de middelbare school. Spannend. Je examen gehaald hebben, betekende dat dit einde weer een nieuw begin werd. Naar college gaan, nieuwe vrienden maken, in een huurkamer wonen en in een nieuwe onbekende stad de omgeving te leren ontdekken.

Als je goed naar je eigen leven kijkt, ontdek je dat het einde van pijnlijke gebeurtenissen niet alleen maar een gevoel van opluchting kan geven, maar het ook een vorm van blijheid in zich kan hebben. Eindelijk het einde van die kiespijn, die nare alles afmattende scheiding perikelen, heerlijk weer thuis te zijn na een 'in het water gevallen vakantie.' Door nu naar de sterrenhemel te kijken, doorzie je hoe eindig allerlei theorieën over ons heelal geweest zijn. In het begrip einde zit voor mij een vorm van continuïteit. Aan het einde van de zomer, zie ik meteen de prachtige kleuren van de herfst verschijnen. En wie verlangt aan het eind van de winter niet naar de nieuwe lente. Aan het einde van de bloeitijd van een plant, kan zich uit het gerijpte zaad weer een nieuwe plant ontwikkelen.

En wat gebeurt met mijn leven, dat ook eindigt in sterven? Heeft niet ieder individu, of deze behoort tot een of ander kerkgenootschap of wereldreligie, atheïst of agnost is, het geloof dat er geen einde bestaat, maar er een voortbestaan is...

Cootje Bronner

Het einde / is er een einde

Einde... een plaats waar iets ophoudt, begrenzing.

Het einde!... geweldig / fantastisch.

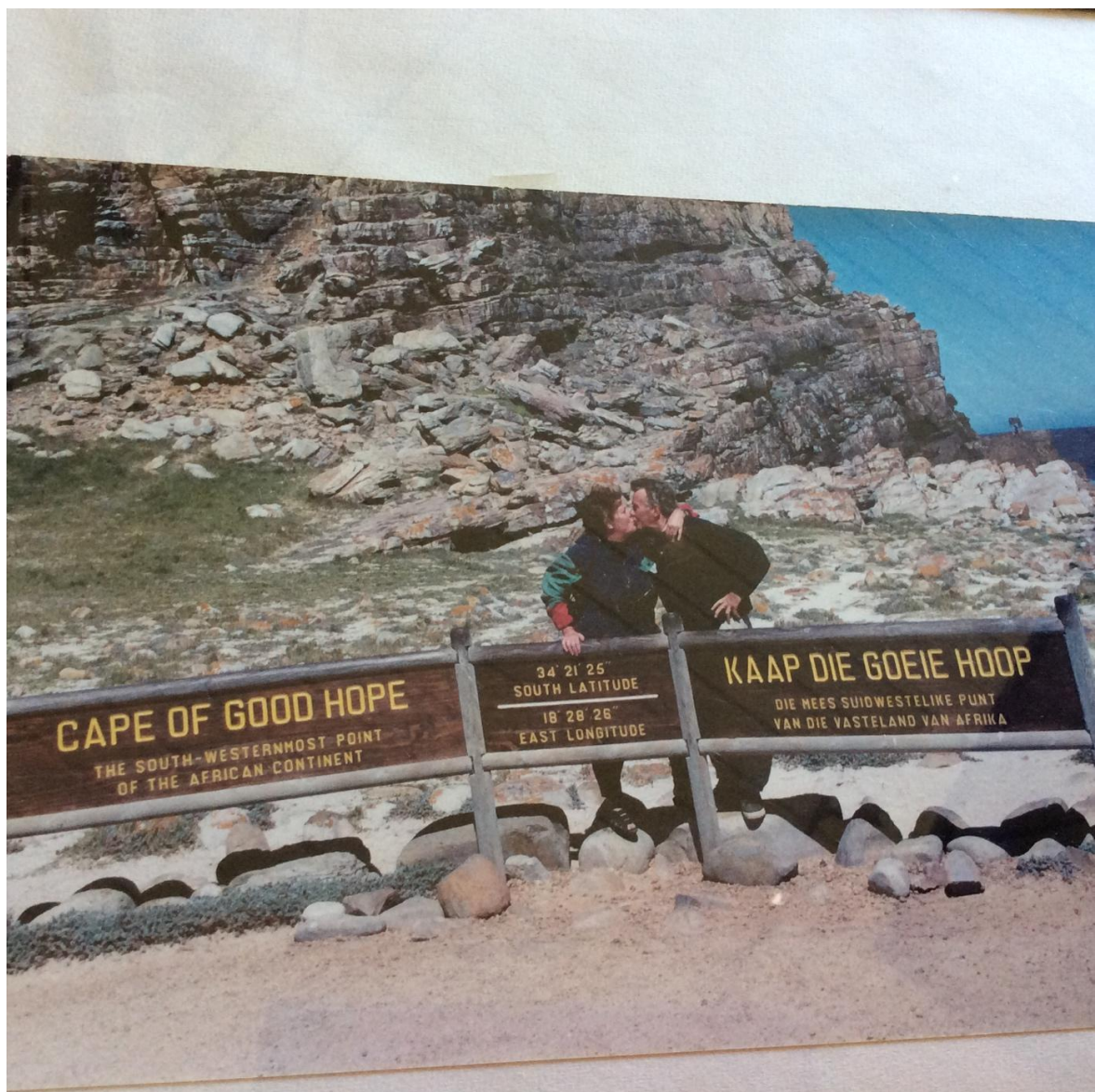
Ten einde, op z'n eind... afgelopen/over, of bijna voorbij.

Ten einde raad... diep in de moeilijkheden, geen uitweg zien.

Oneindig... wat geen einde heeft.

Eindeloos... wat geen einde kent.

De einder...

Ik heb een muur vol met ingelijste foto's van onze verre reizen.

Op een van die foto's zie ik ons samen, staand bij de borden van Cape of Good Hope/Kaap die Goeie Hoop. Het uiterste puntje van Zuid Afrika.

Ik denk terug aan een EINDELOOS mooie reis naar Zuid Afrika.

Het Krugerpark, de ontmoetingen met olifanten, leeuwen en giraffes (drie van the big five).

De ontmoeting met een bus met zingende en dansende zwarte schoolkinderen, die dolgraag met ons, blanke toeristen, op de foto gingen (!) en voor ons als dank meerstemmig het Zuid-Afrikaanse volkslied zongen: Nkosi Sikele Africa.

De confronterende autorit langs de 'townships': uitgestrekte sloppenwijken langs de snelweg naar Kaapstad.

Vanaf de Tafelberg konden we Kaap de Goede Hoop zien!

De prachtige panoramaroute langs de kust, met onderweg de mooiste uitzichtpunten, waar je walvissen kunt spotten!

We troffen het, want diep onder ons, vlakbij de rotsen, zagen we hoe walvissen aan het paren waren.

Rijdend door een de prachtig natuurgebied, met struiken met de mooiste bloemen, ook wel 'suikerbossie' genoemd, omdat er uit de bloemen suikerzoete sappen komen, waar siroop van wordt gemaakt.

Werkelijk adembenemend!

En dan zijn we er: Kaap de Goede Hoop.

Het dramatische uiteinde van het Kaapse schiereiland, waar de rotsen de zee in vallen en je het gevoel hebt echt 'aan het EINDE van het land' te staan.

Deze plek wordt door zeevaarders gezien als de overgang tussen de Atlantische oceaan en de Indische oceaan.

Klimmend naar het uiterste puntje gaan we zitten op de ruwe rotsen en zien hier hoe de beide oceaanstromen op elkaar botsen.

Ik doe mijn ogen dicht, voel weer de sterke wind door mijn haren en op mijn gezicht en ik ruik weer de zilte zeelucht.

Ik laat mijn gedachten de vrije loop.

Herinner me fragmenten uit brieven van mijn vader, die in zijn varende leven ook meerdere keren de 'de Kaap heeft gerond'.

'De Kaap ronden' is een oude zeevaart uitdrukking. Het betekent letterlijk, met een schip om de Kaap de Goede Hoop heen varen.

Vroeger was dat een enorme onderneming, woeste stormen, hoge golven, sterke stromingen. 'De Kaap ronden' is ook een uitdrukking die gebruikt wordt als er een mijlpaal is of als er een lastige levensfase voorbij is.

Ik kijk weer naar die foto van ons beiden.

We zijn al meer als 60 jaar samen en hebben heel wat keren 'de Kaap gerond'!

Lands End.

Het voelde letterlijk als het einde van het land.

De einder is een ouder poëtisch woord voor de horizon. De uiterste lijn die je ziet, waar lucht en aarde (of zee) elkaar lijken te raken.

Aan de einder gloort licht, maar de weg ernaartoe is verborgen.

Lands End, einde van het land, het einde tastbaar, het besef van grootsheid als je naar de horizon kijkt.

Soms tastbaar.

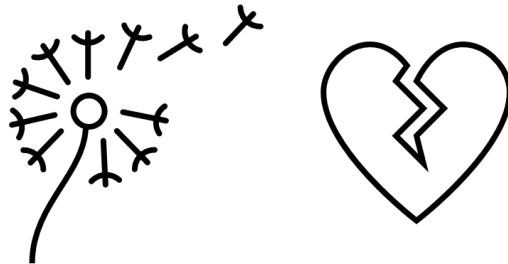
Soms poëzie.

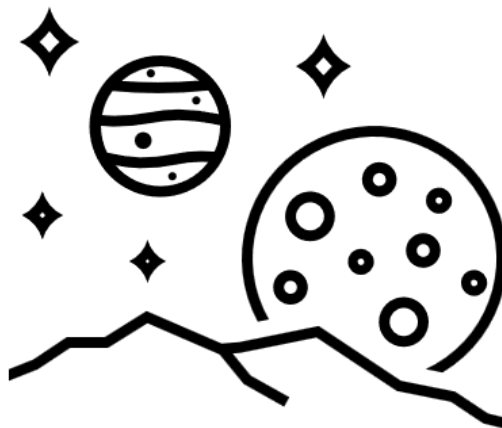
Anneke Kettenes

Het einde

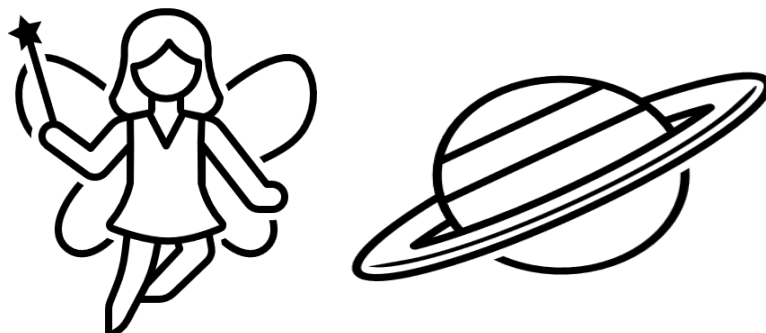
Als het over het einde van een leven gaat is dat triest en verdrietig.
Je focust je op een eind, een afsluiting en afscheid van het leven.

Hoe mooi zou het zijn als iedereen die hier op aarde het leven verlaat, verder leeft op een andere planeet? Een planeet die tot op heden nog niet ontdekt is.

Bij het verlaten van het leven op aarde en het afreizen naar de onbekende planeet krijgt iedereen een reset. Een soort 'terug naar fabrieksinstellingen'.

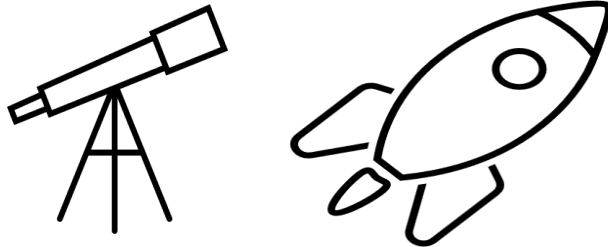

Alle nare trekjes bij iedereen zijn verdwenen en karakters moeten weer opnieuw ontwikkeld en ontdekt worden. Hoe zou dat zijn? Zou men elkaar daar gaan herkennen?

Deze nog niet ontdekte planeet zou net zo groot als onze aarde zijn dus je loopt elkaar niet zo heel snel tegen het lijf, maar toch... het zou kunnen. En misschien noemt men elkaar dan bij dat gevoel van herkenning ook wel `soulmates`.

Voor de achterblijvers op aarde zou het weten van deze verplaatsing c.q. het voortleven op een andere planeet een fijne gedachte kunnen zijn, buiten het gemis om dan.

En hoe bijzonder zou het zijn als wij hier op aarde onverwachts deze planeet ontdekken met al haar bewoners, niet wetende dat hier onze dierbaren rondlopen. Het zou zomaar kunnen, toch?! En ondertussen kijken we met z'n allen naar dezelfde sterren in de eindeloze nacht.

Gea van Zadelhoff

Het Einde en/of is er een Einde?

Tijd is een vreemd gegeven, ongrijpbaar, onbegrijpelijk, niet te definiëren en het houdt mij steeds meer bezig.

De afgelopen 5 jaar heb ik drie familieleden verloren, mijn oudste zus, mijn jongere broer en mijn jongste zus en afgelopen januari een goede vriendin. De laatste twee mis ik erg en ik praat nog in gedachten tegen/met ze. Van ons gezin van 5 ben ik de overlevende.

Met deze ervaring en het feit dat ik volgend jaar 80 word, houd ik mij meer met het einde, de dood, bezig en komt het evenzo dichterbij. De tijd lijkt steeds sneller richting het einde te gaan.

Opgevoed met een 'hemel en hel' waar ik nu niet meer in geloof, en in wat wel? Geen idee! Iets...? Ik heb mijn overleden zus een keer gezien en mijn moeder tikte me op mijn schouder op het moment dat zij overleed, is er dan 'iets' na het einde?

Ik denk dat er iets (hemel?) is bedacht om het leven meer zin te geven en de mens te koppelen aan alle bestaande geloven, die op allerlei wijzen 'het hiernamaals' propageren en bij narigheid kun je je tot 'je God' wenden.

Zoals ik eerder zei, ik heb veel familie en vrienden in de afgelopen jaren verloren.

Het verliezen van familie en vrienden is voor mij het einde van reëel contact en ik 'praat' nog met hen, voor mij dus niet een geheel einde.

Ook is het nu 'het einde' van de grote vakantie, voor mij sinds mijn pensioen niet meer van belang. Mijn kleinkinderen vonden de vakantie 'het einde' en blij dat zij weer naar school kunnen gaan.

Het gegeven dat God alles zou zien beïnvloedt mij nog, soms. Als je goed leeft komt er na het einde de beloning.

Bij die vreselijke oorlogen waarbij mensen Allah aanroepen denk ik: "Gelukkig hebben zij hun geloof".

Het einde van de oorlog in Gaza hangt samen met geloof: als Israël de gehele Bijbelse regio hebben veroverd zou 'God' terug op aarde komen.

De liefde is ver te zoeken bij vele godsdiensten.

Dan is er nog 'Het einde der tijden', het vergaan van de wereld. Ik denk dat de aarde, zoals ermee wordt omgegaan, zonder een goed milieubeleid wel blijft bestaan, maar de mens uiteindelijk niet. Het is schaamtevol hoe deze regering (kun je het nog zo noemen?) níet regeert, en ik hoop op een snel einde om een nieuw beleid in te kunnen luiden.

Het einde der tijden is al vaak voorspeld en wachtende mensen die hun hebben en houxen hadden opgegeven kwamen, al wachtend, van een koude kermis 'thuis'.

Gerda Andriesma

Het einde

Het nummer 'My Way' van componist Jacques Revaux is door vele vocalisten gezongen, maar Frank Sinatra heeft het groot gemaakt. Dan gaat ons onderwerp over het einde, maar het einde in dit lied komt al direct in de eerste tekstregel voor: "And now, the end is near". Ooit schreef de Nederlandse zanger, componist en tekstschrijver Johnny Hoes [1917-2011] het lied "Dat is het einde". De eerste zin is: "Dat is het einde, dat doet de deur dicht". Een compositie kent een einde. Op papier wordt dit aan het eind van de notenbalk aangeduid met een slotstreep; een dunne en dikke verticale lijn.

Je staat er niet bij stil, maar het woord 'einde' is, evenals het woord 'begin', in ons dagelijks bestaan de gehele dag aanwezig. Daar ben je niet de gehele dag bewust mee bezig, maar het is er wel. Neem een theatervoorstelling. Deze begint om bijvoorbeeld 20:00 uur en eindigt om 23:00 uur. Je rijdt een tunnel in bij het begin en komt er aan het einde weer uit. Wat dan weer aardig is: als je van de andere kant de tunnel inrijdt verandert het begin in het einde en wordt het einde het begin. Moet je ook niet de gehele dag bij stilstaan, want dan word je helemaal tureluurs.

Op persoonlijk vlak kan iemand, die een ander heel leuk vindt, roepen: "Je bent het absolute einde" of "Ik vind je eindeloos". Mocht je iemand moeten beoordelen komt er een eindoordeel, ben je blij als iemand vertrekt denk je: "Eindelijk is hij of zij vertrokken". Maar mocht iemand later aankomen dan de tijd die je had afgesproken zeggen we vaak: "Eindelijk, daar ben je".

Na een debat of overleg kom je tot een eindconclusie of eindoordeel, bij een mediabedrijf heb je vaak een eindredacteur en na een onderzoek wordt er vaak

een eindrapport gepresenteerd. Wat te denken van spreekwoorden of gezegden waar het woord einde in voorkomt. “Dat is het begin van het einde”, “De eindjes aan elkaar knopen”, “eind goed al goed”, “ten einde raad zijn”.

Soms is er geen begin of einde. Dan hebben we het over een gesloten cirkel. Mocht je een streepje trekken op de cirkel kan je wel spreken van een begin maar eenmaal rond, is je begin gewoon het einde. Mocht je bedacht hebben dat je niet weet wanneer het einde er is, dan spreek je van een ‘open einde’. Dit komt vaak voor in de literatuur, film of spel, waarbij de afloop van een verhaal onbeslist blijft, er vragen onbeantwoord blijven of problemen onopgelost zijn. Dit nodigt de lezer uit tot nadenken, fantaseren of tot zelf een conclusie vormen. Het kan ook frustrerend voelen, omdat het verhaal niet volledig voelt.

Synoniemen voor het woord einde komen ook veel voor: slot, afloop, beëindiging, afsluiting, finale, ontknoping, etc.

Ik doe nu een eindvoorstel: ik stop met mijn verhaaltje want aan alles komt een eind.

Ab Helsloot

Het einde/is er een einde

Daar zit ik dan. Woensdagavond half tien en vergeten te schrijven voor de KVC. Zal ik dan maar een keer overslaan? NEE!! Dat is tegen mijn principes.

Ik ben met mijn jongste zoon op vakantie in Albanië. Maandagavond zijn we aangekomen en we hadden alleen voor de eerste twee nachten een appartement geboekt in Tirana. Verder niets gepland: we reizen 'op ons gevoel'. We hebben beiden alleen een rugzakje als bagage. Gisteren hebben we de hele dag door Tirana gelopen. De piramide van Tirana beklommen en van het prachtige uitzicht genoten. Het bunkermuseum bezocht, waar we o.a. lazen dat er Nederlanders waren die hielpen met het opbouwen van een effectieve en betrouwbare politiemacht.

We liepen over het Skanderbegplein langs een mooi beeld van deze volksheld (prins en vorst) die in 1405 geboren is en 24 van de 25 veldslagen won.

Er waren live muzikanten, we hebben heerlijk gegeten (de prijzen zijn prettig laag) we zien en leren allemaal dingen van Albanië, waar we niets van wisten.

Vandaag zijn we naar Durre gereden in een taxi, de tweede grootste stad van Albanië, aan zee. We reden langs het paleis Amadeus en onze taxichauffeur vertelde er iets over en we hebben het op internet opgezocht: het is (nog??) niet opengesteld, maar na het filmpje op internet gezien te hebben lijkt het ons geweldig om te zien. We hebben hier al heel veel mooie (kunst) beelden gezien. Ook een buste van (Thomson) de Nederlandse held van Durre. we zagen veel boten stilliggen in het water; bleek dat ze moesten wachten om gelost te worden, omdat er maar één kraan is voor dat werk.

Ons appartement ligt tegenover de oude vestingmuur en de Venetiaanse toren, waar we morgen gaan kijken.

De temperatuur hier is heerlijk; het is even na zeven uur al donker, maar toch heel aangenaam en gezellig. De mensen zijn erg vriendelijk. Kortom ik geniet en vind het 'het einde!!' om op vakantie te zijn en mensen, culturen, kunst, geschiedenis en smaken te ontdekken.

Maar of er een einde is zoals de titel suggereert...? Ik kan niet geloven dat er na de dood helemaal niets is, al begrijp ik heel goed dat de meeste mensen dat wel geloven, er is immers geen bewijs dat het zo is. Ik geloof dat we even zonder lichaam of uiterlijk als zieltjes verder gaan. Dat we niet leven zoals nu door zuurstof, vocht, eten, etc. Ooit had ik het met mijn vader over dit onderwerp. Ik zei dat ik even als vlinder terug zou willen komen; hij ook. Hij is al negen jaar terug overleden, maar er is ontzettend vaak een vlinder (koolwitje of citroenvlinder) bij me. Mijn partner zegt weleens "Je vader is er ook weer bij".

En nu 'brei ik een einde' aan dit verhaal.

En ga weer verder genieten van mijn vakantie; het is een beetje een 'gespleten verhaaltje' deze keer, omdat ik toch meer in vakantiestemming ben.

Sandra Schaaper

Is er een einde

Zoonlief Rein enige maanden geleden: “Pa, en ben je bereid...”.

Ik wist precies wat hij bedoelde!

Niet zo van: wat krijgen we nou!

Hadden het erover gehad, niet zo lang geleden, in een goed gesprek.

Hij wist precies hoe ik me toen voelde.

Ik had het niet zo met de dood.

Had dit onderwerp toen... onvoldoende aandacht gegeven.

Maar had tijd nodig.

Had het nu aandacht gegeven.

Maar reageerde direct nu, zonder na te denken, met volle overgave:

“Ja jongen, ik ben bereid!”

Voelde in mij zo een rust en overgave toen ik hem dit vertelde.

Ook op dit moment voel ik die momenten en overgave nog.

Het voelde dat ik mij opende.

Het niet meer wilde tegenhouden.

Vrij...

Wilde me blij blijven voelen. Dat alles een begin heeft... én een einde.

Dat ben ik de afgelopen tijd makkelijker kunnen gaan zien.

Desondanks is het geheel niet eenvoudig.

Heb er ook tijd aan besteed.

Meer gedachten erover laten gaan.

Aandacht steeds aan het onderwerp.

Erover gelezen.

En dat heeft me geholpen.

Dito aandacht heb ik ook geprobeerd aan het leven te schenken, om een goede koers uit te zetten.

Was positief gestemd. Een blij en vrij mens.

Haal mijn steun ook uit het geleefde leven.

En refereer aan het Boek van Pim van Lommel: 'Eindeloos

Bewustzijn'

Inhoud geeft mij ook rust, steun en tevredenheid.

Dat het leven een doorgang mag zijn naar een andere vorm.
De vele bijna doodervaringen, in dit boek omschreven, helpen mij
een beetje op weg om het hiernamaals ruimer te zien.
Zoals het omschreven staat in dit boek.
Een andere weg werd er gezien en verteld door vele
mensen, die terugkeerden na hun doodervaring.
Maar toch liever daar bleven.
Men had het over: eindeloos bewustzijn.
Ik ben niet in staat dit te omschrijven.
Ben natuurlijk wél nieuwsgierig!

Achteraf gezien vind ik het heel fijn dat het levende leven
mij gegeven is.
Zou dolgraag in een ander jasje terugkeren.
En mij dan iets kunnen herinneren van dit geleefde leven.
Zou mij nog meer willen verdiepen in mijzelf.
Nou Fred, hoor ik mij nu zeggen, je bent er nog! Ga aan de
slag! Wie houd je tegen?
Ja, een mooi einde om dit nog op te kunnen schrijven.
Warempel twee maanden geleden nog een pacemaker laten
installeren, omdat ik nog vele plannen heb...

Vrolijke groet

fred steinkühler

Vragen?

Neem dan gerust contact op met één van de wijksteunpunten van Stichting Welzijn Bergen.

Op werkdagen tussen 09.00 en 12.00 uur bereikbaar op:

Wijksteunpunt Bergen: T 072 - 582 14 50
Binnenhof 9-11, 1861 JW Bergen

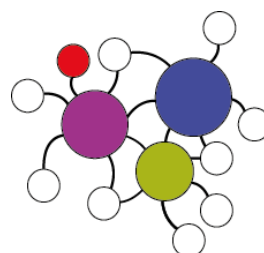
Wijksteunpunt Egmond: T 072 - 506 52 04
Hanswijk 1B, 1934 CP Egmond a/d Hoef

Wijksteunpunt Schoorl: T 072 - 509 52 67
De Sanderij 7, 1871 ER Schoorl

Aanleveren kopij
c.meliefste@welzijnbergen.nl

www.welzijnbergen.nl

Algemeen Nut
Beogende Instelling
ANBI

**Stichting
Welzijn
Bergen**